

BÁLINTFY & TÁRSAI
ÜGYVÉDI IRODA

Dr. Bálintfy Gábor
Dr. Hubay Gyula
Dr. Kemenes László
Dr. Soós Gábor

Dr. Szabó Péter
Dr. Szatmári Lajos
Dr. Morvay Boldizsár
Dr. Varnyú Viktor

K/399/2011.

Jövő nemzedékek Országgyűlési Biztosa részére

Budapest
Nádor u. 22.
1051

Ügyintéző: dr. Szüts Korinna, dr. Friedrich Ábel, Králl Attila
Ügyszám: JNO-400/2011

Tisztelt Országgyűlési Biztos Úr!

Alulírott, a **Balaton-nagyberek Víztársulat** (székhely: 8713 Kéthely-Sáripusztá 0275. hrsz., Cg.: 14-16-300048, képviselőjében eljár: Völler Zoltán igazgató önállóan) csatolt meghatalmazással igazolt jogi képviselőjében eljárva a T. Országgyűlési Biztos Úr állásfoglalásának tervezetére az alábbi

észrevételeket

teszem:

5. pont:

A hatályos Natura 2000 besorolási rendszer alapján a Nekota "kiemelt jelentőségű természetmegőrzési területnek" minősül. A területre vonatkozó hivatalos Natura 2000 adatlap 4.1. pontja szerint (<http://natura2000.eea.europa.eu/Natura2000/SDFPublic.aspx?site=HUDD20031>) a terület 30%-án lombos erdő, 45%-án rét, 5%-án legelő, 20%-án mocsár található. Az adatlap 2010. augusztus 1-jén fennálló állapotot tükrözi (lsd. adatlap 1.4. pont) és az adatokat a Balaton-felvidéki Nemzeti Park Igazgatóság szolgáltatta (lsd. adatlap 1.6. pont).

A terület vonatkozásában 2006-ban elkészített – *de el nem fogadott* - természetvédelmi kezelési terv tervezet a területen található ingatlanok művelési ágát az alábbiak szerint rögzítette:

Művelési ág	Terület
Gyep (rét, legelő)	816,3098 ha
Erdő	210,7253 ha
Nádas, mocsár	247,714 ha
Szántó	212,721 ha
Kivett (árok, csatorna)	44,1559 ha
Kivett (út)	11,6793 ha
Egyéb	11,7257 ha

1061 Budapest, Andrásy út 2.
Telefon: 302-8900
Fax: 302-8943
E-mail: dr.hubay@balintfy.hu
www.balintfy.hu

A fentiek alapján egyértelműen megállapítható, hogy a terület csak kis részben (cc. 16 % nádas, mocsár művelési ágú ingatlan) minősül vizes élőhelynek.

7. pont:

A Balaton-nagyberek területét az 1908-10 között az itt gazdálkodó Hunyadi grófok csapolták le, és állították be a jelenleg hatályos vízjogi engedélyben meghatározott vízszinteket. Tekintettel arra, hogy a területen cc. 100 éve a jelenlegi vízszint van érvényben és a kifogásolt vízszint mellett jelenleg is védett madarak élnek a területen, álláspontunk szerint arra lehet következtetni, hogy a jelenlegi vízszint mellett is maximálisan biztosított a védett vízimadarak védelme. Ezen tényből kifolyólag a visszafordíthatatlan természetkárosodás bekövetkezésére vonatkozó megállapítást alaptalannak tartjuk és kifejezetten visszautasítjuk.

16. pont:

Az 5. pont kapcsán kifejtettek alapján vitatjuk azon megállapítást, hogy a terület évszázadok óta vízzel borított terület. A terület legfeljebb az 1908 és 1910 között elvégzett lecsapolást megelőzően minősülhetett vízzel borított területnek.

18. pont:

Az 1977-es OTVH határozat kimondja, hogy a Fehérvíz rendeltetése az, hogy „...őrizze meg a táj jellegét...” és a „...természetes állapot még meglévő maradványait kell megőrizni...” kitételek megvalósítását legjobban a határozat meghozatalát megelőzően 70 éven keresztül fennállott (lsd. 24. pont kapcsán írottak) vízszintek fenntartása biztosítja, hiszen ha a vízszint nem változik, úgy ezen tényből kifolyólag a „táj jellege” és a „természetes állapot még meglévő maradványai” sem változnak meg.

24. pont:

A rendelkezésünkre álló 17.631/1967 számú Dél-dunántúli Vízügyi Igazgatóság által kiadott vízjogi üzemeltetési engedély 1.§-a rendelkezik a területre vonatkozó korábban kiadott alábbi vízjogi engedélyek hatályon kívül helyezéséről:

- 1907. június 21. 14757/1907. számú engedély (Vízkönyvi szám: I/10.)
- 1911. május 27. 12863/1911. számú engedély (Vízkönyvi szám: I/12.)
- 1918. szeptember 18. Ben.1948/4/1918. számú engedély (Vízkönyvi szám: I/12.a)
- 1938. június 7. Fj.251/5/1938. számú engedély (Vízkönyvi szám: I/40.)
- 1967. július 12. 15957/1967. számú engedély

A fentiek alapján egyértelműen megállapítható, hogy a területre üzemeltetésére az illetékes hatóság, mintegy 60 évvel korábban 1907. június 21-én adott ki első ízben vízjogi üzemeltetési engedélyt.

27. pont:

Fel szeretnénk hívni a T. Országgyűlési biztos úr figyelmét arra, hogy - bár a természet védelméről szóló 1996. évi LIII. törvény kötelezővé teszi - a terület természetvédelmi kezelési tervét az illetékes minisztérium a mai napig nem fogadta el és nem hirdette ki a jogszabályi előírásoknak megfelelően rendeleti formában.

Tudomásunk szerint ezidáig legalább két különböző, egymástól eltérő tartalmú „természetvédelmi kezelési terv” tervezet készült el, de egyik sem került elfogadásra és rendeleti formában kihirdetésre. Egy tervezet a jogalkotásról szóló törvény alapján nem minősül jogszabálynak, így az abban foglaltak betartására senki

nem kötelezhető és a tartalmát egyetlen eljáró hatóságnak sem kell a döntése meghozatala során figyelembe vennie. Különösen igaz ez abban az esetben, ha több egymástól eltérő tartalmú tervezet is készült a terület vonatkozásában, hiszen ez esetben milyen szempontok alapján dönthető el, hogy melyiket is kell alkalmazni?

A fentiek tükrében kérjük a T. Országgyűlési biztos urat, hogy az állásfoglalásában szíveskedjen egyértelműen rögzíteni, hogy a terület nem rendelkezik jelenleg természetvédelmi kezelési tervvel, illetve, hogy a természetvédelmi kezelési tervek tervezete nem jogszabály, így az abban foglaltak betartására sem az eljáró természetvédelmi hatóság, sem a Balaton-nagyberek Víztársulat nem köteles.

28. pont.

Kérjük a T. Országgyűlési biztos urat, hogy szíveskedjen megjelölni, hogy balti tenger feletti magasság értékek és a terület tényleges vízszintjére vonatkozó megállapításait (104,33 mBf = 40-45 vízmélység, 102,37 mBf = fenékszint mínusz 150 cm) milyen mérésekre vagy egyéb dokumentumokra alapozza?

A Balaton-nagyberek Víztársulat tájékoztatása szerint 2011. szeptember 1-jén a Nekota vízszintje 103,70 mBf volt. Ezen vízszint mellett a Nekotán belül több száz hektár területet víz borít.

A 104,33 mBf vízszint a jelenlegi - **csónakközlekedést is lehetővé tevő** - 130,70 mBf vízszinthez képest 63 cm-el magasabb vízszintet jelent, holott az Önök számításai szerint a 104,33 mBf esetén a területen mindösszesen 40-45 cm-es vízborítás tapasztalható.

A fentiek figyelembevételével a vízszint kapcsán tett megállapításokat valótlannak tartjuk és kérjük a T. Országgyűlési biztos urat, hogy a megállapításait szíveskedjen felülvizsgálni.

29. pont:

A 2009. október 9-én kiadott határozat kapcsán a DD-KTVF nem tett eleget a tényállás tisztázására vonatkozó kötelezettségnek és az indoklási kötelezettségnek. A határozat nem tartalmazta, hogy a Nekota mintegy 1500 hektáros területén belül hol helyezkedik el az a 170 ha illetve 480 ha terület, ahol 104,00 mBf illetve 104,60 mBf vízszintet kell tartani, illetve hogy ezen vízszint előírások alkalmazását mi teszi indokolttá. Az OKTVF ezen hiányosságokra tekintettel semmisítette meg a DD-KTVF határozatát.

32. pont:

A tényállás hiányos tekintettel arra, hogy a megismételt eljárás során a DD-KTVF nem csak a nemzeti park igazgatóságot, hanem egyúttal a KÖVIZIGET is felhívta a szakhatósági állásfoglalásának benyújtására. Álláspontunk szerint a tényállás teljeskörű feltárása érdekében a KÖVIZIG részére adott megkeresést és a választ is különösen indokolt lenne az állásfoglalásban szerepeltetni.

A KÖVIZIG állásfoglalása kimondta ugyanis, hogy a nemzeti park által kért vízszintre és az ebből fakadó nagyobb víznyomásra a Nyugati Övesatorna depóniája nincs méretezve. A depónia elázása és szétcsúszása a terület szempontjából katasztrofális következményekkel járna, mivel ez esetben a Balaton természetes körülmények között jutna be a Nekotába és onnan a Nagyberekbe, amely kb 2 m-es vízborítással árasztaná el a területen található településeket és az M7-es autópálya 15 km-es szakaszát.

33. pont:

A tényállás tisztázása érdekében javasoljuk a bekezdését kiegészíteni azzal, hogy a nemzeti park által kért „csekély” mértékű eltérés a valóságban **2 m 23 cm** vízszint különbséget takar a terület vonatkozásában. (engedélyes által kért vízszint: 102,37 mBf, nemzeti park által kért vízszint: 104,60 mBf) A nemzeti park által kért vízszint a Balaton vízszintjére (104-105 mBf) történő feltöltést jelenti!!

36. pont:

A tényállás teljes körű tisztázása körében kérjük az állásfoglalásban rögzíteni, hogy a bűjtató eltömítése ügyében a víztársulat feljelentése alapján az illetékes rendőrkapitányság ismeretlen tettes ellen, közveszély okozás és közérdekű üzem működésének megzavarása bűncselekményének elkövetése miatt nyomozást indított.

Fontosnak tartjuk megemlíteni, hogy a Balaton-nagyberek Víztársulat a 2011. április 6-án kelt levelében nemcsak a vízleeresztés megkezdését jelentette be a Balaton-felvidéki Nemzeti Park Igazgatóság részére, hanem egyúttal kérte a nemzeti park igazgatóság fokozott együttműködését a kialakult helyzet megoldásában. A nemzeti park igazgatóság a Balaton-nagyberek Víztársulat bejelentésére sem szóban, sem írásban nem reagált.

38. pont:

A megállapítás valótlan, illetve való tényeket hamis színben tüntet fel. A DD-KTVF vízszint csökkentés megtiltásáról szóló határozata 2011. június 2-án kelt, de a Balaton-nagyberek Víztársulat részére csak 2011. június 7-én került hivatalosan kézbesítésre (tudomásszerzés időpontja).

A fentiek alapján könnyedén belátható, hogy 2011. június 3-án a Balaton-nagyberek Víztársulat objektív okokból nem tett és nem is tudott eleget tenni a határozatnak, mivel annak léte és tartalma nem volt ismert ezen időpontban a társulat számára.

Tájékoztatjuk a T. Országgyűlési biztos urat továbbá arról, hogy a zsilip lezárása során nem a DD-KTVF, hanem a Balaton-felvidéki Nemzeti Park Igazgatóság járt el, ezért kérjük, hogy ezen ténybeli tévedést is szíveskedjenek az állásfoglalásban kijavítani.

A Balaton-nagyberek Víztársulat ugyanakkor lehetővé tette a BfNP Ig. munkatársai számára a zsilip lezárását annak ellenére, hogy a vízszint csökkentés megtiltásáról szóló határozat 2011. június 3-án - a hivatalos kézbesítés hiányában - még nem volt ismert a társulat számára és a BfNP Ig. is csak a helyszíni eljárása során tájékoztatta a társulatot a határozat tartalmáról.

40. pont:

Kérjük a megállapítást kiegészíteni azzal, hogy a vízjogi üzemeltetési engedély a Balaton-nagyberek Víztársulat fellebbezésére tekintettel jelenleg még hatályos.

Kérjük a megállapított tényállást a teljesség kedvéért kiegészíteni az alábbiakkal is:

2011. július 20-án a Balaton-nagyberek vízkormányzásával kapcsolatos kérdések tisztázására a Vidékfejlesztési Minisztérium (Dr. Pertich Attila, Dr. Tamási Róbert, Dr. Varga Sarolta), a Balaton-felvidéki Nemzeti Park Igazgatóság (Balogh László és Rozner György), a Dél-dunántúli Környezetvédelmi Természetvédelmi és Vízügyi Felügyelőség (Laki Zoltán), a Dél-dunántúli

Környezetvédelmi és Vízügyi Igazgatóság (Bencs Zoltán, Bentekovics Attila és György Béla) és Balaton-nagyberek Víztársulat illetékesei az ügyben egyeztetést tartottak.

Az egyeztetésről szóló jegyzőkönyv tartalma alapján megállapítható, hogy a Vidékfejlesztési Minisztérium képviselőjében eljáró Dr. Pertich Attila az alábbi szó szerint idézett nyilatkozatot tette:

"...a résztvevők személyesen bejárták a Nekota területét, mint problémával érintett területet, és meggyőződtek arról, hogy a Hubertus Bt. magas színvonalon látja el a művelt területeken tevékenységét, és láthatóan a természetvédelmi értékek megőrzését is magas színvonalon végzi."

Az egyeztetés eredményeképpen jegyzőkönyvbe foglalt megállapodás született a felek között arról, hogy a Nekota területét és a vízjogi engedéllyel érintett területeket elkülönítetten kezelik a jövőben oly módon, hogy a Nekota területén 104,4 mBf vízszint lesz érvényben, míg az egyéb területeken a jelenlegi engedélyben meghatározott vízszint marad érvényben.

41. pont:

A területen ismeretlen tettesek által elkövetett bűncselekmény (zsilip megrongálása) következtében emelkedett meg a vízszint. Az elkövetett bűncselekményt tudatos vízvisszatartási akciónak minősítése az állásfoglalásban azt a képzetet kelti bennünk, hogy az állásfoglalás tartalma kifejezetten politikai megrendelésre készült. A feltételezésünk megcáfolása érdekében a „tudatos vízvisszatartási akciók következtében” kifejezést kérjük szíveskedjenek elhagyni az állásfoglalásból.

43. pont:

Kérjük a T. Országgyűlési biztos urat, hogy szíveskedjen bizonyítékokkal (mérések stb.) alátámasztani és megindokolni, hogy a bekezdésben meghatározott vízszintek miért tekinthetők természetvédelmi szempontból ideálisnak? Azon érvelés miszerint a „kezelési terv” egyik tervezetében ezen vízszintek lettek megjelölve jogi szempontból elfogadhatatlan és irreleváns, hiszen a tervezet tartalmának nincs jogi kötő ereje. A tervezet valószínűsíthetően természetvédelmi szempontból nem megfelelő, erre enged következtetni az a tény, hogy az illetékes minisztérium a tervezetet több, mint 5 éve nem fogadta el.

Álláspontunk szerint a területen irányadó ideális vízszint meghatározása során a természetvédelmi érdekeken túl a vízgazdálkodási érdekekre is figyelemmel kell lenni. A Nekota területe jelenleg egy 6-8 millió m³ kapacitású vésztározó funkcióját is betölti a tavaszi áradások idején. Amennyiben a jelenlegi vízjogi engedélyben meghatározott vízszintnél jóval magasabb vízszint kerül a terület vonatkozásában meghatározásra, úgy a Nekota elveszti vésztározó funkcióját, mivel a korlátozott szivattyúzási kapacitásra tekintettel magasabb kiinduló vízszint esetén a tavaszi áradások idején bizonyosan a teljes Nagyberek (beleértve a lakott részeket és az M7-es autópályát is) tartós elárasztásával kell számolni.

45. pont:

Valótlan azon megállapítás, miszerint a területen 103,8 mBf vízszinttől beszélhetünk valóságos vízborításról. *(E körben a 28. ponthoz fűzött megjegyzést tekintjük irányadónak)*

47. pont:

Valótlan azon tényállítás, miszerint a 104 mBf alá csökkent vízállás következtében a terület csaknem teljesen kiszáradt. A Nekota vízállása 2011. szeptember 1-jén 103,70 mBf volt, amely mellett – *mint azt már korábban említettük* – több száz hektár területet egybefüggő vízborítás fed.

48. pont:

A fák törzsén és nádszegélyeken látható vízborítás nyoma a depónia átvágását megelőző vízszint (105,60 mBf) magasságát mutatja, amely a rendkívüli esőzések és a bujtató megrongálása miatt alakult ki. Ezen vízszint mellett állt fenn a depónia átszakadásának (*a vízszint miatt suvadások jelentek már meg a depónia falán*) és a terület elárasztásának veszélye, amely miatt a KÖVIZIG a depónia átvágását engedélyezte.

Valótlan továbbá az a tényállítás, hogy a helyszíni szemle során a vadlesekhez vezető bejáró utak száraz lábbal járhatóak voltak.

51. pont:

Feltételezve, de nem elfogadva azt, hogy az elmúlt 34 évben a vízjogi engedély nem felelt meg a természetvédelmi követelményeknek felmerül az a kérdés, hogy a jogellenes állapot ellenére hogyan maradhatott fenn a területen élő fajok sokszínűsége és jelentős állománya? Álláspontunk szerint a területen élő vízimadár populáció jelentős száma arra enged következtetni, hogy az elmúlt 32 év során a védelem célja a jelenlegi vízszintek mellett mégiscsak megvalósul.

52. pont:

Kérjük az állásfoglalásban rögzíteni, hogy a kezelési terv tervezete nem minősül jogszabálynak, így az abban foglaltak betartása jogi úton (egy engedélyezési eljárás során) nem kényszeríthető ki.

53. pont:

Kérjük az állásfoglalásban rögzíteni, hogy a kezelési terv elfogadására és kihirdetésére a mai napig nem került sor. Továbbá kérjük a T. Országgyűlési biztos urat, hogy a tényállás tisztázása érdekében szíveskedjen kivizsgálni, hogy milyen okokra vezethető vissza, hogy a természetvédelmi törvény hatályba lépése óta, azaz 15 éve miért nem került a területre vonatkozó kezelési terv elfogadásra és kihirdetésre.

56. pont:

A természet védelméről szóló 1996. évi LIII. törvény 36.§ (1) bekezdése kimondja, hogy *„A természetvédelmi kezelési módokat, korlátozásokat és tilalmakat, továbbá az egyéb kötelezettségeket (természetvédelmi kezelési terv) országos jelentőségű védett természeti területre vonatkozóan a miniszter, helyi jelentőségű védett természeti területre vonatkozóan a települési - Budapesten a fővárosi - önkormányzat rendeletben állapítja meg.”*

Álláspontunk szerint a jogállamiság és jogbiztonság szempontjából kiemelkedően fontos azon előírás, hogy a természetvédelmi területre vonatkozó előírásokat egy jogszabályba foglalt természetvédelmi kezelési terv, mindenki számára elérhető módon, egyértelműen szabályozza.

Egy közigazgatási eljárás során az ügyfél és az eljáró hatóság jogosultságait és kötelezettségeit jogszabályok határozzák meg, az eljáró hatóságnak a hatályos jogszabályok alapján kell megítélnie, hogy az ügyfél kérelme teljesíthető-e.

Az ügyféltől a jogszabályok ismeretén és betartásán túl nem várható el, hogy a *„szóban forgó állat és növényfajok ökológiai alapigényeit ismerje”* és továbbá, hogy a közigazgatási szervek szakszemélyzetének pusztán ezen „ismereteken” alapuló döntéseit elfogadja. Konkrét megismerhető jogszabályi előírások hiányában az ügyfél jogai csorbulnak, mivel nem áll módjában megvizsgálni, hogy a hatóság döntése a jogszabályi előírásoknak megfelel-e.

61. pont:

Kifejezetten **vitatjuk** azon megállapítást, hogy a Balaton-nagyberek Vízitársulat a vízimadarak és más állatfajok életterének csökkentésével természeti kárt okozott. **Felhívjuk a T. Országgyűlési biztos úr figyelmét arra, hogy ilyen megállapítást a hatályos jogszabályok alapján csak és kizárólag a hatáskörrel és illetékességgel rendelkező bíróság tehet!**

62-63. pont:

A környezet védelmének általános szabályairól szóló 1995. évi LIII. törvény 101.§ (1) bekezdése alapján a környezethasználót, büntetőjogi, szabálysértési jogi, polgári jogi és közigazgatási jogi felelősség terheli. *(A büntető jogi felelősség vonatkozásában az észrevételeinket a 66. pont kapcsán ismertetjük.)*

A Ktv. 102/A-C. §-ai szabályozzák a közigazgatási jogi felelősség szabályait, míg a 103-105.§ -ok a polgári jogi felelősség szabályait.

A Ktv. 102/A.§ (1) bek. b) pontja a **közigazgatási jogi felelősség** kapcsán kimondja, hogy a környezethasználó mentesül a közigazgatási jogi felelősség alól, ha a környezetveszélyeztetés vagy környezetkárosodás **jogerős, kötelezést tartalmazó hatósági** vagy bírósági **határozat végrehajtásának közvetlen következménye.**

Feltételezve, de nem elfogadva azt, hogy a vízitársulat környezetkárosodást okozott megállapítható, hogy a társulatot ezen tevékenységéért a Ktv. 102/A.§ (1) bek. b) pontja alapján nem terheli közigazgatási jogi felelősség.

A társulat a tevékenységét a 2010. december 28-án **jogerőre emelkedett**, DD-KTVF, mint első fokú **hatóság által kiadott határozat** alapján végezte. A határozat 4.5 pontja alapján az engedélyes **köteles** a Határbelvíz csatorna 5.823 m szelvényében lévő bujtatót, amelynek a 2.3.2 pont alapján a fenékszintje 102,37 mBf állandóan nyitva tartani.

A Ktv. 103.§ (1) bekezdése a **polgári jogi felelősség** kapcsán kimondja, hogy „A környezet igénybevitelével, illetőleg terhelésével járó tevékenységgel vagy mulasztással **másnak okozott kár** környezetveszélyeztető tevékenységgel okozott kárnak minősül és arra a Polgári Törvénykönyvnek a fokozott veszéllyel járó tevékenységre vonatkozó szabályait (Ptk. 345-346. §-ai) kell alkalmazni.,,

A Ktv. hivatkozott rendelkezése alapján megállapítható, hogy a környezethasználót polgári jogi felelősség harmadik személyek és nem pedig az eljáró hatóságok vagy más állami szervek kapcsán terheli. Ez a jelen esetben azt jelenti, hogy a Balaton-nagyberek Vízitársulattal szemben a polgári jog veszélyes üzemei felelősség körébe tartozó szabályai szerint olyan személyek (pl: környékbeli gazdálkodó szervezetek) léphetnek fel, akiknek a Balaton-nagyberek Vízitársulat vízgazdálkodási tevékenységével kárt okozott.

Ilyen kártérítési felelősséget alapozhatott volna meg a jelen esetben az, ha a Balaton-nagyberek Vízitársulat nem tartja be a vízjogi engedélyben foglalt vízszinteket, amelynek következtében a Balaton a depónia átszakadása miatt elárasztja az egész területet és alámossa az autópályát. Ez esetben a Balaton-nagyberek Vízitársulat az autópályában bekövetkezett károkért a veszélyes üzemi felelősség szabályai szerint lenne köteles helytállni!

66. pont:

A büntető törvénykönyvben megállapított tényállás elkövetése miatt csak abban az esetben lehet büntetést kiszabni, ha az **elkövető valamennyi tényállási elemet együttesen megvalósította**.

A Btk. 281. §-a természetkárosítás bűncselekménye esetén tényállási elemként határozza meg a cselekmény jogellenességét, azaz jogellenesség hiányban nem valósul meg a természetkárosítás bűncselekménye és nyilvánvalóan ez esetben büntetés kiszabására sem kerülhet sor.

Tekintettel arra, hogy a Balaton-nagyberek Víztársulat mindvégig a hatályos és jogerős vízjogi üzemeltetési engedély előírásait betartva járt el (*A T. Országgyűlési biztos úr is erre a megállapításra jutott a 60. és 89. pontban!*) a büntető tényállás megvalósulásához szükséges egyik tényállási elem (jogellenesség) hiányzik.

A Btk. 22-31.§-aiban meghatározott okok büntethetőséget kizáró oknak minősülnek. A büntethetőséget kizáró okok közös jellemzője dogmatikailag az, hogy az elkövető büntethetőségét **annak ellenére** zárja ki, hogy az adott bűncselekmény kapcsán a tényállásban meghatározott valamennyi tényállási elem megvalósult.

Ha valamely tényállási elem nem valósult meg akkor bűncselekmény elkövetéséről nem beszélhetünk. Ellenben ha valamennyi tényállási elem megvalósult, úgy a bűncselekmény elkövetése megvalósult, de az elkövető valamely külső ok (pl: gyermekkor) miatt nem büntethető meg a bűncselekmény elkövetése miatt. A két eset között hatalmas különbség van.

67. pont:

Kifejezetten vitatjuk azon megállapítást, hogy a területen élő fajok létezésének alapvető feltétele a megfelelő szintű vízborítás, hiszen az elmúlt 34 évben – az alacsonyabb vízállás mellett - is biztosított volt ezen fajok létezése és fennmaradása.

68. pont:

A tényállás teljeskörű és mindenre kiterjedő tisztázása érdekében álláspontunk szerint nem haszonbérleti szerződés megkötésének éve (1992), hanem az első területre vonatkozó vízjogi engedély kiadása óta kellene az eseményeket a T. Országgyűlési biztos úrnak vizsgálnia.

85. pont:

A 29. ponthoz fűzött észrevételben feltüntetett okokra hivatkozással vitatjuk, hogy a DD-KTVF a 2009. október 9-én kiadott engedély meghozatala során megfelelően járt volna el.

86. pont:

A 29. ponthoz fűzött észrevételben feltüntetett okokra hivatkozással vitatjuk, hogy az OKTVF egy természetvédelmi szempontból megfelelő engedélyt semmisített meg.

87. pont:

A 7., 51. és 67. pontokhoz fűzött észrevételben feltüntetett okokra hivatkozással vitatjuk, hogy a DD-KTVF által előírt vízszint ellentétes lenne a terület természetvédelmi célkitűzéseivel.

90. pont:

Kérjük a T. Országgyűlési Biztos Urat, hogy a fentiekben ismertett észrevételeinket az állásfoglalás végleges szövegének kialakítása során szíveskedjen figyelembe venni. Amennyiben az ügy tisztázása érdekében további információkra lenne szüksége, úgy természetesen bármikor szívesen állunk a T. Országgyűlési Biztos Úr rendelkezésére.

Kelt: Budapest, 2011. szeptember 13.

Tisztelettel:

BÁLINTFY & TÁRSAI
Ügyvédi Iroda
Dr. Hubay Gyula
ügyvéd
1061 Budapest, Andrássy út 2.
Bálintfy és Társai Ügyvédi Iroda
Tel: 362-8942, 362-8900, Fax: 362-8943
Dr. Hubay Gyula

MEGHATALMAZÁS

Alulírott, mint a **Balaton-nagyberek Vízitársulat** (székhely: 8713 Kéthely-Sáripusztá 0275. hrsz. Cg.: 14-16-300048; képviseli: Völler Zoltán igazgató) önálló cégjegyzésre jogosult törvényes képviselője meghatalmazom a **Bálintfy és Társai Ügyvédi Irodát** (székhely: 1061 Budapest, Andrássy út 2., képviselőtében eljár: Dr. Hubay Gyula ügyvéd), hogy a társaság nevében és képviselőtében teljes jogkörrel eljárjon és jognyilatkozatot tegyen a Jövő nemzedékek Országgyűlési Biztosa (1051 Budapest, Nádor u. 22.) előtt.

Budapest, 2011. szeptember 7.

Balaton-nagyberek Vízitársulat

Völler Zoltán
igazgató

Balaton-nagyberek Vízitársulat
8713 Kéthely, Sáripusztá 0275 hrsz.
Bank: 10918001-000000080-63070000
Adószám: 22795096-2-14 ③

A meghatalmazást elfogadom:

BÁLINTFY & TÁRSAI
Ügyvédi Iroda
Dr. Hubay Gyula
Ügyvéd
1061 Budapest, Andrássy út 2.
Tel: 302-8942, 302-8900, Fax: 302-8943